

Z nepriateľa brat

Suspírium: „...daný je nám syn, na jeho pleciah bude spočívať vláda a jeho meno bude Obdivuhodný radca, Mocný Boh, Večný Otec, Knieža pokoja.“ (Iz 9,5b) Amen.

Pieseň: Žalm č. 89:1: „Spievať chcem naveky o Božej milosti...“

Pozdrav: „...Milosť vám a pokoj od toho, ktorý je, ktorý bol a ktorý príde,...“ (Zjav 1,4b) Amen.

Suma evanjelia: je zapísaná vo Svätom Písme ako ju čítame v liste apoštola Pavla Efezanom v druhej kapitole od štrnásteho po sedemnásty verš nasledovne: *„Veď on je náš pokoj, keď oboch spojil v jedno a svojím telom zbúral rozdeľujúci múr nepriateľstva, keď zbavil platnosti Zákon prikázaní s jeho nariadeniami, aby v sebe z dvoch stvoril jedného nového človeka a nastolil pokoj. Oboch zmieril s Bohom v jednom tele, na kríži usmrtil ich nepriateľstvo. A keď prišiel, zvestoval pokoj vám, čo ste boli vzdialení, a pokoj tým, čo boli blízki.“* (Ef 2,14-17) Amen.

Pieseň: Žalm č. 89:2-3. 6-7: „V zmluve s vyvoleným som tak ustanovil...“

Vzdych: „Hovoria: ‚Pokoj, pokoj.‘ Pokoja však niet.“ (Jer 6,14) Amen.

Lekcia: Prvá Kniha Mojžišova 33. kapitola

Slovo Božie, ktoré dnes v Božom chráme, na týchto bohoslužbách zaznie pre potešenie našich srdc, je zapísané v Prvej Knihe Mojžišovej v tridsiatej tretej kapitole nasledovne. Slovo Božie si vypočujte v sede.

„Keď sa Jákob rozhliadol a videl prichádzať Ezáva so štyristo mužmi, rozdelil deti medzi Leu, Ráchel a obe slúžky. Na čelo postavil obe slúžky s ich deťmi, na druhé miesto Leu a jej deti a na koniec Ráchel s Jozefom. On sám sa prebrodil pred nimi a sedemkrát sa poklonil až po zem, kým sa celkom nepriblížil k bratovi. Ezáv sa rozbehol v ústrety bratovi, objal ho, padol mu okolo krku a pobožkal ho. Obaja plakali. Keď sa Ezáv rozhliadol a uvidel ženy s deťmi, povedal: „Kto sú títo pri tebe?“ Jákob odpovedal: „To sú moje deti, ktorými obdaril Boh tvojho služobníka.“ Potom predstúpili slúžky s deťmi a poklonili sa. Pristúpila aj Lea so svojimi deťmi a tiež sa poklonili. Nakoniec predstúpila Ráchel s Jozefom a poklonili sa. Ezáv sa spýtal: „Čo sú to za čriedy, ktoré som postretal?“ Jákob odpovedal: „Nimi chcem získať priazeň u svojho pána.“ On však povedal: „Ja mám toho tiež dosť; brat môj, len si ponechaj, čo je tvoje!“ Jákob však namietal: „Nie tak! Ak som však získal tvoju priazeň, prijmi tento dar z mojich rúk! Keď som pozrel na tvoju tvár, akoby som hľadel na Božiu tvár, tak si bol voči mne milosrdný. Prijmi, prosím ťa, odo mňa tento dar na pozdrav!“

Veď ma Boh štedro obdarovával, mám všetkého dosť.“ Keď naňho takto naliehal, dar prijal. Dodal: „Vydajme sa na cestu a poďme spolu, budem ťa sprevádzať.“ Jákob však odpovedal: „Môj pán vie, že mám útle deti a mám na starosti aj pridávajúce ovce a kravy. Keby som ich hnal čo len jeden deň, zahynuli by všetky stáda. Nech len môj pán ide pred svojím služobníctvom. Ja pôjdem pomaly, nakoľko bude stačiť v chôdzi stádo predom mnou a ako postačia sily deťom, kým nedôjdem k svojmu pánovi do Séiru.“ Ezáv potom navrhol: „Dovoľ, prosím, aby aspoň niektorí z tých, čo sú so mnou, mohli ísť s tebou po ceste.“ On odpovedal: „Netreba, len jedno si želim, aby som získal priazeň svojho pána.“ V ten deň sa Ezáv vydal na cestu späť do Séiru. Jákob sa vydal na cestu do Sukkótu, kde si postavil dom; pre svoje stáda zhotovil prístrešia. Preto sa to mesto volá Sukkót. Na svojej ceste z Paddán-Aramu došiel Jákob bez nehody do mesta Síchem, ktoré je v Kanaáne, a usadil sa naproti mestu. Od synov Chamóra, Šechemovho otca, kúpil za sto kesít kus poľa, na ktorom si rozložil stany. Postavil tam oltár a nazval ho „Boh je Bohom Izraela“.

Nech Pán Boh požehná čítanie, počúvanie a zachovávanie Jeho slova. V Duchu a v pravde, modlíme sa.

Modlitba: Boh telesného a duchovného Izraela v Pánovi Ježišovi Kristovi!

Nemáme inú nádej okrem Teba, Ktorý si zárukou odpustenia. V Tebe, cez Teba a s Tebou, drahý náš Spasiteľ hľadáme dolu do hlbín, ako kedysi Peter, aj keď sme v ťažkostiach a potápame sa. (Mt 14,28-31) Prosíme, zachráň nás, milosrdný Otče náš. Vyznávame, že sme zlyhali, urobili sme chyby, v našich útrobach žije nevraživosť, každú minútu nás poháňa iba duch súťaženia. Odpušť nám, že sme sa od Teba nepoučili, čo sa týka vzťahov. Chyťme do ruky aj kameň, hoci by sme mali písať hriechy iných do piesku a nechať ich ísť. Všetko nás zarmucuje a bolí. Bojíme sa stretnutí. Vyhýbame sa dokonca aj kontaktov. V tichosti sa vyšmykneme, ak sa nám spoločnosť nepáči ani v kostole. Obnov nás, prosíme Ťa. Daj nám, Pane nové srdce, aby sme cítili, že si vykonal všetko, čo slúži zmiereniu. Prehovor, Pane, aby sme mali nový život. Prehovor, náš záchranca a obnoviteľ v Pánu Ježišovi Kristovi, aby sme boli oslobodení. Prehovor a daj nám dar nádejnej budúcnosti v Tvojom lone. Prosíme, plánuj s nami, Oživovateľ náš. Vybuduj svoj ľud i v Bratislave, ktorý dnes sem zuteká, a to čistotou Tvojho Slova a silou Tvojho Ducha Svätého, aby sme videli znamenia Tvojej veľkej lásky a niesli svoj vlastný kríž. Knieža pokoja, navštív nás, prosíme, aby o Tebe zneli naše chvály. Amen.

Pieseň: Chválospev č. 318:1-4. verše: „Prenechaj cesty, ciele s dôverou Pánovi.“

Vzdych: „Nech vás Boh nádeje naplní všetkou radosťou a pokojom vo viere, aby sa vaša nádej rozhojnila mocou Ducha Svätého.“ (R 15,13) Amen.

Biblický text: Prvá kniha Mojžišova 33. kapitola 4.verš

Evanjelium podľa Lukáša 15. kapitola 20. verš

Slovo Božie, na základe ktorého Vám zvestujem radostnú zvesť evanjelia skrze Ducha Svätého je zapísané v Prvej knihe Mojžišovej v tridsiatej tretej kapitole v štvrtom verši a v Evanjeliu podľa Lukáša v 15. kapitole v dvadsiatom verši takto:

„Ezáv sa rozbehol v ústrety bratovi, objal ho, padol mu okolo krku a pobozkal ho. Obaja plakali.“

„Ešte bol ďaleko, keď ho otec zbadal. Zlutoval sa nad ním, pribehol k nemu, hodil sa mu okolo krku a vybozkával ho.“

Tolko slov Písma Svätého

Milí bratia a milé sestry, slávnostné kresťanské zhromaždenie v Pánu Ježišovi!

Nehovorím nič nové ani Vám ani sebe tým, keď vyrieknem, že svoj každodenný život žijeme vo vzťahoch. Sme spoločenské tvory. V prečítanom biblickom oddieli si môžeme všimnúť, ako sa bratia Jákob a Ezáv aj po toľkých rokoch navzájom oslovujú. „Môj pán, môj pane, služobník tvoj“ a „brat môj.“ Aký je to úplne iný svet ako vzájomné radovanie sa bratov a sestier, ktoré je opísané v 133. žalme. Jákob aj po toľkom premárnenom čase len delí a množí. Vyvolený je opäť nervózny. Každý je rozmiestnený tak, aby bola chránená milovaná Ráchel a jej dieťa Jozef. Jákob stojí na čele sprievodu, pretože vie, že pravdu má Pánov nepriateľ, ktorý v knihe Jób hovorí Pánovi vo vzťahu k človeku nasledovné: *„Kožu za kožu a všetko, čo človek má, dá za svoj život.“ (Jób 2,4)*

Ako si Jákob organizuje svoje spory a rodinné hádky? Po prvé: Mentálny boj predchádzajúcej noci ho zmenil. Je zmierený so svojím Pánom. Bojoval. Bol ako Saul v Novom zákone. Predchádzajúcu noc sa ponížil pred Bohom a jeho srdce je pripravené ponížiť sa i pred bratom. Tento boj ho zmenil. Pokloní sa bratovi. Ide vpred a sedemnásobnou poklonou až k zemi vyjadruje svoju ľútosť. Toto sedemnásobné klaňanie sa vo Svätom Písme patrí jedine Bohu Hospodinovi, ako to vykonal aj Mojžiš a prosil: *„Mojžiš sa rýchlo sklonil až po zem, klaňal sa a hovoril: „Pane, ak som získal tvoju priazeň, prosím, Pane, poď medzi nás! Je to*

síce tvrdošijný ľud, ale odpusť nám viny a hriechy a prijmi nás ako svoje vlastníctvo." (II Mojž 34,8-9) Jákob sa sklonil až po zem. Jákob padá do prachu zeme. Už to zažil vo vzťahu k Pánovi a teraz to musí urobiť pokorným sebapoznaním aj voči bratovi. Ale niečo sa stane. Ezáv ho predchádza v láske a v úcte. Beží, uteká pred Jákoba a jeho beh je požehnaním pre Jákoba. Objatia a bozk svedčia o zvláštnej náklonnosti. Aký ľudský cit môže prevládať v Ezávovi, kde doteraz vládla len ničivá nenávisť? Žiadny. To nie sú emócie. Tu konal Pán. Ezáv „nepočúva na svoje srdce.“ Ezáv neodmieta svoj sprievod. Boh sa priamo dotkol života bratov. Jákobova vina a Ezávovo prekvapivé prijatie je milosťou. Toto stretnutie pripravil Všemohúci Boh. Ezáv ustúpil a Jákob inicioval. Ezáv miloval a Jákob prijal jeho lásku, ba dokonca ju aj odplatil. Ezáv predstavil sa Jákobovi ako milujúci brat a Jákob prijal Ezávov dar. Fakt prijatia a čistej pokory zasahuje, ba dokonca siaha až do nebies. Je to veľké Božie milosrdenstvo a Pánova dobrota, že brat nekoná proti bratovi s nenávisťou, ale s láskou. Jákob plánoval, ale Boh oznámil: *„Je dokonané!“ (Jn 19,30)* Jákob a Ezáv spolu počuli: *„Zblíž sa s Bohom a budeš mať pokoj. Potom zakúsiš blahobyť.“ (Jób 22:21)*

Drahí bratia a milé sestry! Keď sa pozrieme na vlastné medziľudské vzťahy, často zabúdame, že Boh je naša skala vekov jediná. (viď Žalm 62:7). Zabúdame, že Boh Izraela je ochotný Záchranca v Pánovi Ježišovi Kristovi. Koľko ľudí dnes ešte aj medzi kresťanmi hovorí: „Nemám brata!“ Čím dôvernejší je môj vzťah s Pánom, tým pevnejší je môj pokoj. Jákob sa bojí, je otrasený a v KOM nakoniec spočíva jeho duša? Od KOHO dostáva skutočnú pomoc? My, zverujeme všetky svoje bremená Bohu? Zmierenie, ktoré bolo nepredstaviteľné, je teraz realitou. Medzi oboma bratmi bola neprekonateľná priepasť. Charakterizovalo ich vzájomné ubližovanie, súťaživosť a podvody. Vzťah medzi týmito dvoma ľuďmi úplne zničil hriech. Stali sa zaprisahanými nepriateľmi. Napriek tomu sa Ezáv vydal hľadať svojho brata s láskou a s milosrdenstvom. Je to veľkorysé privítanie, pretože v tejto situácii Ezáv a Jákob cítia, že Boh je milosrdný a odpúšťajúci. Pre

svojich nepriateľov Boh urobí čokoľvek na obnovenie vzťahu. Je jasné, že očakávame súd s hrôzou ako Jákob, pretože je to správne, ale je dobré vidieť, že Boh všetko zariadil. Prostredníctvom svojho Syna vykonával službu zmierenia. Nebol malicherný. Rozhodol sa pre človeka a zľutoval sa nad ním. Hľadal človeka a hľadá i dnes svojich márnotravných synov, čaká na nich a s láskou objíma svoje obrátené deti tým, čo pre nich vykonal. Objíma ich na Golgote v osobe Ježiša Krista. Drahý brat! Je tento pokoj tvoj? Milá sestra! Spoznala si túto službu v Kristovi? Je náš vzťah s Bohom napravený skrze krv Ježiša Krista?

Čo znamená žiť v mieri? Získať pokoj, ovocie Ducha, znamená zmieriť sa s Pánom. Ježiš vykreslil presný obraz tohto zmierenia v podobenstve o milujúcom otcovi a jeho svojhlavom synovi. Chlapec si vopred všetko vypýtal a čo sa stalo s jeho túžbami? Vzlykajúca prosba jeho života bola: *„Túžil nasýtiť sa aspoň strukmi, čo žrali svine, ale ani tie mu nikto nedal.“* (Lk 15,16) A ihneď si spomenul na svoj domov. Doma niet hanby. Doma neexistuje súd. Doma ho čakajú. Doma ho čaká objatie. Doma ho oslavujú ako hrdinu. Rovnako ako Ezáv a milujúci otec v podobenstve Ježiša Krista, Boh predchádza každého. S veľkou láskou ponúka obnovený vzťah, ktorý je náš prostredníctvom Ježišovej smrti. Boh hľadá svojich nepriateľov, vidí, čo potrebujú, a požehnáva ich. Jákob daruje. Svojmu bratovi dal 550 hospodárskych zvierat. Jeho darček nie je maličkosť. Svoje bohatstvo dostal od Boha, Ktorý ho požehnal, a teraz ho rozdáva tomu, od koho to vzal. Vrátim sa a vrátim svojmu bratovi niečo z toho, čo som dostal od Boha. Zdvorilosť, obozretnosť a opatrnosť sú znakmi toho, aká dôležitá je pre brata dobrá vôľa toho druhého. Na počiatku všetko chcel len pre seba, požehnanie pre seba – to bol Jákobov prvotný impulz – teraz sa rozhodne, aby sám bol požehnaním v živote tých, ktorí žijú vedľa neho. Aký rozdiel? Jákob hľadá nápravu a vo svojom bratovi nachádza priateľa. Vyrovnal dlh, ako kedysi Zachej: *„Ale Zachej povedal Pánovi: „Pane, polovicu svojho majetku dávam chudobným a ak som niekoho v niečom oklamal, vrátim to štvornásobne.“* (Lk 19,8)

Jákob sa postavil pred Boha a svojho brata a vyrovnal dlh. Boh požehnaní rozdeľuje dokonca aj Edomčanom prostredníctvom života blaženého Jákoba. Jákob je misionárom v živote svojho brata. Vykonáva službu zmierenia. Stretnutie, ktoré začalo plačom, objatím a bozkom, sa zmenilo na prijatie zodpovednosti. Jákob zvíťazil, pretože bol porazený Bohom. Vyhral, pretože bol zmierený s Bohom aj s ľuďmi. Zvíťazil, pretože má KOMU a za ČO ďakovať. To, čo dostal od Pána, vracia tomu, od koho to vzal. Napriek tomu Edom a Izrael majú iné poslanie. Jákobova cesta sa končí v Sukote a úzka cesta Izraela s Pánom sa začína v Sicheme. Cesta, ktorá je za Jákobovým životom. Cesta. Izrael sa postavil zoči-voči do cesty Bohu, a zrazu už nie podvodník, ale vyvolený. Jákob sa stal Izraelom. Odvtedy je použiteľný ako prostriedok Pánov, Boha Izraela, živého Pána. V skutočnosti On ho zveľaduje. Jákobovo svedectvo je pravdivé, pretože sa naučil: Bolesť je bolesť, pokoj je pokoj a radosť je radosť. Božia milosť označila jeho miesto, ako aj naše. Veríš tomu, drahý brat a milá sestra? Tvoje miesto na zemi je vyznačené a to Pánom, aby si bol / bola Jeho prostriedkom! Boh Izraela, tvoj Boh na Teba čaká, aby ťa použil tam, kde žiješ, pracuješ a slúžiš. Amen.

Modlitba:

„Pán však stál pri mne a posilňoval ma, aby skrze mňa bola dovŕšená zvesť a aby ju počuli všetky národy. A bol som vytrhnutý z tlamy leva. Pán ma vytrhne zo všetkého zlého diela a zachráni ma pre svoje nebeské kráľovstvo. Jemu sláva na veky vekov. Amen. (II Tim 4,17-18).“

„Môj ľud bude bývať v pokojných príbytkoch, v bezpečných obydlíach, na miestach bezstarostného odpočinku,... (Iz 32,18).“

„Spravodlivosť a právo sú základom tvojho trónu, milosrdenstvo a vernosť predchádzajú tvoju tvár. Blahoslavený ľud, ktorý vie jasť, kráčajú vo svetle tvojej tváre, Hospodin.“ (Ž 89,15-16)!”

„To všetko je z Boha, ktorý nás zmieril so sebou skrze Krista a dal nám službu zmierenia. Veď Boh v Kristovi zmieril svet so sebou. Nepočítal ľuďom ich previnenia a nám uložil ohlasovať slovo zmierenia. V mene Krista sme vyslanci a

cez nás akoby Boh napomínal. V mene Krista vás prosíme: Zmierte sa s Bohom! Toho, ktorý nepoznal hriech, urobil za nás hriechom, aby sme sa v ňom stali Božou spravodlivosťou.“ (IIK 5, 18-21)

„Ak sme smrťou jeho Syna boli zmierení s Bohom, keď sme boli ešte nepriateľmi, tým skôr budeme zachránení jeho životom po tom, keď sme boli zmierení. A nielen to, ale aj Bohom sa chválime skrze nášho Pána Ježiša Krista, skrze ktorého sme teraz dostali zmierenie.“ (R 5,10-11)

„Keď to Ježiš začul, povedal im: „Lekára nepotrebujú zdraví, ale chorí. Neprišiel som povolať spravodlivých, ale hriešnikov.“ (Mk 2,17)

Modlitba Pánova

Ofera: „Zadarmo ste dostali, zadarmo dávajte.“ (Mt 10,8c)

Požehnanie: „No vám, čo ma počúvate, hovorím: Milujte svojich nepriateľov! Robte dobre tým, ktorí vás nenávidia.“ (Lk 6,27) Amen.

OZNAMY

Pieseň: Chválospev č. 318:5-7: „Ver, moja duša, v Pána!“

Zlatica Oravcová: Čas spasenia
Dívam sa, dívam – staré obrázky
Vybledlé slzou, spomienkami – –
A ja len hyniem, hyniem bez lásky
A denne leštím staré rámy.
Ja leštím, leštím – zrazu zočím:
Prevrtal rámy črvotoč – –
Slnko sa točí, Zem sa točí

A ja len volám: Toč sa, toč!
Tak točí sa to všetko vôkol
Po miliardy našich liet – –
A ryba pláva a lieta sokol
A čas sa vráti, vráti späť?
Nie, nevráti sa ani chvíľa
A večnosť vieru ochráni – –
A ja som srdce položila
Pánovi môjmu do dlaní...
Život môj Pán, nie som bez lásky
I pre mňa niesol ťažký kríž!
Už odkladám staré obrázky
A beriem pero: Duša, píš!
Nie o tých rámoch črvotočných,
Lež o tej Láske zmierenia – –
O sviatkoch tichých, predvianočných
O čase, plnom spasenia! – –